

Габрово. — Докато въ Дръновския манастиръ ставали бойоветѣ, габровци се дигнали, избрали си войвода Цанко Дюзтабановъ, но не могли да помогнатъ на юнацитѣ въ манастира. Затова габровскитѣ възстаници на брой 400 души заминали да помагатъ на севлиевци.

Севлиево. — Въ този градъ работили много силно *Стефанъ Пешевъ* и *Ионко Карагьозовъ*. Турцитѣ уловили и запрѣли Пешева, а Карагьозовъ дигналъ възстанието. На 1 май стигналъ отъ Габрово съ дружината и Дюзтабановъ и се спрѣлъ въ с. Кръвеникъ. Тамъ имало единъ много смѣлъ старъ войвода — *дѣдо Филъ*. Събрали се тримата: дѣдо Филю, Йонко Карагьозовъ и Цанко Дюзтабановъ отъ Габрово. Дали клетва, цѣлунали се, дигнали народно знаме и обявили *Ново село* за столица на нова българска държава. Възстаницитѣ надминавали 1000 души. Обаче, голѣми орди турци, башибозуци, събрани отъ многото севлиевски турски села и войска отъ Плѣвенъ, нападнали новоселската държавица и следъ 10 дневни тежки и кръвопролитни бойове отблъснали възстаницитѣ, избили много хора и изгорили селата. Презъ нощта на 9-и май балканътъ се покрилъ съ дълбокъ снѣгъ. Студенитѣ вѣтрове се спускали отъ планинскитѣ осои и смразявали лошо облѣченитѣ борци по позициитѣ. Тъкмо въ това време станалъ последния решителенъ бой. Отъ Плѣвенъ достигналъ и лудиятъ Неджипъ съ 1000 конни стражари и башибозуци, обходилъ отдалечъ позициитѣ и нападналъ отзадъ бунтовницитѣ. Храбростта на габровеца Тотю Ивановъ и други българи не помогнала предъ голѣмата сганъ. Позицията при село Кръвеникъ паднала. Въ сжщото време турцитѣ превзели и Ново село, главния центъръ на възстанието. Дѣдо Филю измъкналъ ножа, стрелналъ се срѣдъ турцитѣ и покосилъ мнозина, но билъ опушнатъ. Цанко Дюзтабановъ и Йонко Карагьозовъ дали последни усилия. Дървенитѣ топове сж пукнали, куршумитѣ се свършили и борбата станала невъзможна. Тогава борцитѣ се оттеглили къмъ